

Sprawa T-369/08

European Wire Rope Importers Association (EWRIA) i in. przeciwko Komisji Europejskiej

Dumping — Przywóz lin żelaznych i stalowych pochodzących z Chin, Indii, Republiki Południowej Afryki, Ukrainy i Rosji — Odmowa przeprowadzenia częściowego przeglądu okresowego nałożonych ceł antydumpingowych

Wyrok Sądu (ósma izba) z dnia 17 grudnia 2010 r. II - 6289

Streszczenie wyroku

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty zaskarżalne — Pojęcie — Akty wywołujące wiążące skutki prawne — Pismo Komisji informujące o jej odmowie przeprowadzenia częściowego przeglądu okresowego ceł antydumpingowych*
(art. 230 WE; rozporządzenie Rady nr 384/96, art. 11 ust. 3, 6)
2. *Postępowanie — Skarga wszczynająca postępowanie — Wymogi formalne*
(regulamin postępowania przed Sądem, art. 44 § 1 lit. c))
3. *Wspólna polityka handlowa — Ochrona przed praktykami dumpingowymi — Procedura przeglądu okresowego ceł antydumpingowych*
(rozporządzenie Rady nr 384/96, art. 11 ust. 3)

4. *Wspólna polityka handlowa — Ochrona przed praktykami dumpingowymi — Procedura przeglądu okresowego ceł antidumpingowych*
(rozporządzenie Rady nr 384/96, art. 11 ust. 3, art. 21 ust. 1)
5. *Wspólna polityka handlowa — Ochrona przed praktykami dumpingowymi — Wstępna odpowiedź Komisji na pytania dotyczące wskazówek technicznych niestanowiąca decyzji — Naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań — Brak*
(rozporządzenie Rady nr 384/96)

1. W celu określenia, czy pismo Komisji udzielające odpowiedzi na wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej stanowi decyzję w rozumieniu art. 230 WE, należy sprawdzić, mając na względzie istotę tego pisma, zamiar Komisji i kontekst, w jakim zostało ono wydane, czy owa instytucja ostatecznie określiła w badanym akcie swoje stanowisko w przedmiocie omawianego wniosku o przegląd.

W sytuacji, gdy pismo Komisji informujące skarżącego, że nie jest możliwe na podstawie przedstawionych przez

niego informacji stwierdzenie, iż należy wszcząć częściowy przegląd okresowy zostaje wystosowane w odpowiedzi na pismo skarżącego, w którym informuje on Komisję o swoim zamiarze nieuzupełniania wniosku o przegląd z tego powodu, iż wskazany wniosek zawiera wystarczające dowody, jest oczywiste, że została podjęta decyzja w przedmiocie omawianego wniosku

W przeciwieństwie bowiem do sytuacji, w której Komisja, po konsultacji z komitetem doradczym zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia nr 384/96, wszczyna przeglądy okresowe, odmowa wszczęcia takiego przeglądu w braku wystarczających dowodów nie stanowi środka

wstępnego lub przygotowawczego, ponieważ nie zostanie po nim wydany żaden inny akt, który mógłby stanowić przedmiot skargi o stwierdzenie nieważności.

W tym względzie nie ma znaczenia, że skarżący może jeszcze dostarczyć Komisji uzupełniające informacje, które skłaniałyby Komisję do zweryfikowania swojego stanowiska. Dostarczenie wspomnianych informacji nie ma wpływu na fakt, iż pierwszy wniosek o przegląd został już oddalony. Ponadto charakteru tej decyzji nie może podważać sama okoliczność, że ocena ta pochodzi jedynie od służb Komisji, a nie od niej samej, ponieważ wywołuje ona wiążące skutki prawne mogące naruszać interesy skarżącego i zgodnie z art. 230 WE stanowi zatem akt zaskarżalny.

(por. pkt 34–38, 40, 42, 43)

2. Z art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania przed Sądem wynika, iż każda skarga musi zawierać przedmiot sporu oraz zwięzłe przedstawienie powołanych zarzutów. Wskazanie to powinno być wystarczająco zrozumiałe i dokładne, aby

umożliwić stronie pozwanej przygotowanie swojej obrony, a Sądowi wykonywanie kontroli sądowej, w danym wypadku bez opierania się na innych informacjach. W celu zagwarantowania bezpieczeństwa prawnego i dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości dla dopuszczalności skargi konieczne jest, aby istotne okoliczności faktyczne i prawne, na których oparta jest skarga, wynikały przynajmniej skrótowo, lecz w sposób spójny i zrozumiały, z treści samej skargi.

W tym względzie, jeżeli wprowadzie treść skargi co do poszczególnych punktów może być poparta i uzupełniona poprzez odwołania do załączonych do niej wyciągów z dokumentów, jednakże ogólne odwołanie do innych pism, także wówczas, gdy stanowią one załączniki do skargi, nie rekompensuje braku zasadniczych elementów argumentacji prawnej, które muszą być zawarte w skardze na podstawie powołanych wyżej przepisów. Ponadto do Sądu nie należy wyszukiwanie i identyfikowanie w załącznikach podstaw skargi i argumentów, na których może się ona opierać, ponieważ załączniki pełnią funkcję czysto dowodową i pomocniczą. Skarga powinna zatem wyjaśniać, na czym polega zarzut, na którym została oparta skarga, w ten sposób, że samo abstrakcyjne jego stwierdzenie nie spełnia wymogów postępowania.

(por. pkt 48, 49)

3. W dziedzinie środków ochrony handlowej instytucje wspólnotowe dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych, politycznych i prawnych, których oceny muszą dokonać. To samo dotyczy obszernych ocen technicznych dokonywanych przez instytucje Unii.

Komisja dysponuje zatem szerokim zakresem uznania przy stwierdzeniu konieczności utrzymania środków antydumpingowych w ramach art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz w celu ustalenia, czy wniosek o przegląd okresowy zawiera wystarczające dowody stwierdzające konieczność takiego przeglądu.

W tej dziedzinie kontrola ocen instytucji dokonywana przez sąd Unii ogranicza się zatem do weryfikacji poszanowania zasad proceduralnych, materialnej prawidłowości ustalonych okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonych aktów, braku oczywistego błędu w ocenie tych okoliczności faktycznych oraz braku nadużycia władzy.

W odniesieniu do zmiany okoliczności mogących uzasadniać wyłączenie określonego produktu z definicji produktu właściwego, w ramach rozpatrywania przez Komisję wniosku o przeprowadzanie przeglądu okresowego nałożonych ceł antydumpingowych zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 384/96, rozporządzenie, o którym mowa nie precyzuje, jak powinien być zdefiniowany produkt lub gama produktów, które mogą być przedmiotem dochodzenia w sprawie dumpingu, ani nie wymaga przeprowadzenia dokładnej klasyfikacji. Ten zakres uznania powinien być wykonywany w konkretnym przypadku w zależności od wszystkich istotnych okoliczności. Do celów definicji produktu właściwego instytucje mogą wziąć pod uwagę kilka czynników, takich jak cechy fizyczne, techniczne i chemiczne produktów, ich wykorzystanie, wymiennność, percepcję konsumentów, kanały dystrybucji, proces wytwarzania, koszty produkcji i jakość. W każdym razie, mimo że definicja produktu właściwego może odpowiadać klasyfikacji takiej, jaka została ustanowiona we wspólnej normie, definicja produktu właściwego objętego środkami antydumpingowymi nie może zależeć od takiej klasyfikacji.

W konsekwencji zarzut, według którego Komisja miałaby dokonać oczywistego błędu w ocenie, odmawiając wszczęcia przeglądu okresowego, powinien opierać

się na argumentach zmierzających do wykazania, że w ramach swojej oceny wszczęcia postępowania dokonała ona błędnej oceny co do czynników, które uznała za istotne lub które powinna była uwzględnić spośród innych bardziej istotnych czynników, jakie w ramach przeglądu wymusiłyby wyłączenie tego produktu z definicji produktu właściwego.

polega na stwierdzeniu konieczności utrzymania danych środków antydumpingowych w kontekście przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 omawianego rozporządzenia.

(por. pkt 107)

(por. pkt 77–79, 81–83, 87, 93)

4. Z art. 21 ust. 1 zdania drugie i trzecie rozporządzenia nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej wynika, że instytucje mogą nie stosować ustalonych środków antydumpingowych, nawet jeśli spełnione są inne warunki do nałożenia cła antydumpingowego, tj. dumping, szkoda i związek przyczynowy, jeżeli uznają, iż zastosowanie takich środków nie leży w interesie Wspólnoty. W przypadku stopniowego zaniku produkcji wspólnotowej produktów objętych środkami antydumpingowymi ocena interesu wspólnotowego
5. Uprawnienie do powołania się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań przysługuje każdej jednostce znajdującej się w sytuacji, w której administracja Unii, udzielając dokładnych, bezwarunkowych i zgodnych zapewnień pochodzących z uprawnionych i wiarygodnych źródeł, wzbudziła u niej uzasadnione nadzieje. Zapewnienia te muszą być jednak zgodne ze znajdującymi zastosowanie przepisami i normami, ponieważ obietnice, które nie biorą pod uwagę tych przepisów, nie mogą stwarzać uzasadnionych oczekiwań u zainteresowanego.

W ramach rozpatrywania przez Komisję wniosku o przeprowadzenie przeglądu okresowego nałożonych ceł antydumpingowych na podstawie nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, wstępna odpowiedź Komisji na pytania dotyczące wskazówek technicznych nie może stanowić dokładnych, bezwarunkowych

i zgodnych zapewnień, że przegląd zostanie przeprowadzony. Tego rodzaju odpowiedź nie stanowi jej formalnej czy nieformalnej decyzji, ponieważ analiza postępowania może być przeprowadzona jedynie na podstawie skutecznych argumentów i dowodów, które są zawarte we wniosku złożonym oficjalnie, a zatem w każdym razie nie może wzbudzać jakichkolwiek uzasadnionych oczekiwań, że zostanie wszczęty przegląd okresowy.

przegląd zostanie przeprowadzony fakt, iż Komisja przekazała pewne informacje, czy okazała zainteresowanie zmianą definicji zakresu omawianych środków antidumpingowych, czy też uznała argumenty wnioskodawcy za obiecujące w trakcie tego rodzaju wstępnych kontaktów.

Nie stanowi bowiem dokładnych, bezwarunkowych i zgodnych zapewnień, że

(por. pkt 139, 141–143)